

Abrigo Rainha Sílvia

ett hem för unga mammor och deras barn i Rio de Janeiro

självförtroende – självförsörjning – självständighet

Till Kyrkorådet

Tack för ert stöd till Abrigos arbete bland unga brasilianska mammor och deras barn. Kollektet från församlingar i Svenska kyrkan gör det möjligt för oss att ge unga kvinnor utbildning och självförsörjning.

Jag låter vårens kollektivdjan få formen av ett samtal med Thaís, 16 år, en av de unga kvinnor som bor på Abrigo. Thaís är i ungefär samma ålder som en svensk konfirmand. Hon har två barn att ta hand om. Hon saknar hem och arbete. Bakom henne ligger år av ensamhet och umbäranden. Framför henne ligger drömmen om ett anständigt liv. Hon kämpar med utbildning och med att hålla ihop sin familj. Vi har förmånen att få vara med och stödja henne.

Rio de Janeiro, den 25 mars 2014, med hälsningar

Stefan Martinsson - direktor

–Nu har jag varit här 6 månader+, säger Thaís och skrattar. Hon är ofta glad. Men man kan tycka att hon inte har mycket att glädjas över. Hon protesterar. –Jag trivs och gör saker jag tycker om. Och så får jag vara tillsammans med mina flickor. Och jag studerar. Jag är snart klar med grundskolan, och sedan skall jag utbilda mig till sjukvårdsbiträde.+

Thaís tillbringade sina första år i en småstad. –Min mamma kom dit tre år i rad för att lämna ifrån sig ett nytt barn. Sedan kom hon aldrig mer tillbaka.+

Hon och hennes två syskon lämnades till olika familjer som inte ville ha dem. –Folk är inte alltid snälla, förstår du. Hennes syster blev utsatt för övergrepp. –Dom sa att det var vad man kunde vänta sig av ungar som oss och lämnade oss till ett barnhem. Barnen skickades mellan olika institutioner, och därefter till en fosterfamilj. –Där fick vi så mycket stryk att polisen ingrep. Och sedan ännu ett barnhem. Det beslöts att barnen skulle adopteras. –Min syster och min bror kom till samma familj, men de ville inte ha mig. Jag var för gammal. Jag hoppas att de har det bra. För mig blev det väldigt ensamt.+

När Thaís var 14 träffade hon den tre år äldre Fernando. Han var också föräldralös. Nu har de två

barn. –Vi är glada över våra flickor, för nu har vi ju en familj och så håller vi på att bygga ett hus.+

Men nu har Fernando blivit sjuk. –Dom hittade honom

medvetslös och förde honom till sjukhus. Doktorn säger att han har diabetes. Men det kommer nog att gå bra, säger hon. Det här med huset. Och med Fernando. Kan du prata med honom?+

Fernando har färgat håret i en gul nyans som skär sig mot hans mörka hy. Han är mycket blyg och talar fort. –Det har inte blivit så mycket med

bygget+ säger han. –Jag har väl kommit så här högt+, han visar med handen, en halvmeter eller så. –Du kom till sjukhus och var rätt illa därän?+ –Jo, men jag känner mig bättre nu. Det skall nog gå över. –Det går inte över. Du har diabetes och du måste få hjälp. Vi skall se till att du kommer till en läkare. Du måste tänka på Thaís och era barn. –Och på mitt hus+, tillägger han. –Det som skall bli vårt hem.+

–Vi vill att du döper flickorna+säger Thaís. "Och då kan du döpa mig på samma gång+tillägger Fernando +det blev aldrig gjort och jag tänker på det ibland.

Abrigo Rainha Sílvia

plusgiro 90 40 45 - 2 bankgiro 904-0452

e-post: info@abrigo.se

hemsida: www.abrigo.se

Allt fler församlingar tar upp kollekt till Abrigo i samband med doggudstjänster. Till er hjälp har vi framställt en broschyr till doggäster. Hör av er till ovanstående mail!

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL